

Sygn. akt III Ca 170/13

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy
w następującym składzie :

Przewodniczący-Sędzia: SO Magdalena Hupa-Dębska

Sędziowie: SO Aleksandra Janas

SO Andrzej Dyrda (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 11 marca 2014 r. w Gliwicach sprawy z wniosku (...). spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.

przy udziale K. J.

o zezwolenie na złożenie świadczenia do depozytu sądowego

na skutek apelacji powoda

od postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 30 września 2013 r., sygn. akt II Ns 24/13

postanawia:

oddalić apelację.

SSO Andrzej Dyrda SSO Magdalena Hupa-Dębska SSO Aleksandra Janas

Sygn. akt III Ca 170/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 30 września 2013r. Sąd Rejonowy w Gliwicach oddalił wniosek (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. z udziałem K. J. o zezwolenie na złożenie świadczenia z depozytu sądowego.

W uzasadnieniu, powołując się na regulację z art. 693¹ i n k.p.c. uznał, że w niniejszej sprawie złożenie wniosku w trybie wskazanym tymi przepisami nie było uzasadnione. Sąd uznał, że w opisanym przez wnioskodawcę stanie faktycznym wniosek stanowi rodzaj zabezpieczenia roszczeń wnioskodawcy wobec uczestnika postępowania. Do zabezpieczenia roszczenia przysługującego wnioskodawcy wobec uczestnika służy instytucja zabezpieczenia powództwa uregulowana art. 730 i n. k.p.c., nie zaś instytucja złożenia świadczenia do depozytu sądowego. Z tych względów wniosek oddalono.

Apelację od tego orzeczenia wywiódł wnioskodawca wnosząc o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zezwolenie na złożenie przez (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. do depozytu sądowego kwoty 1.710,64 zł z tytułu zobowiązania wnioskodawcy wobec uczestnika K. J. do zwrotu potrąconych z diet podróży służbowych uczestnika; uznanie, że złożenie wskazanej kwoty do depozytu sądowego nastąpiło z dniem wpłaty przedmiotowej kwoty oraz określenie, że wydanie przedmiotowej kwoty z depozytu ma nastąpić

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 693¹ k.p.c. w postępowaniu o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego sąd nie bada prawdziwości twierdzeń zawartych we wniosku, ograniczając się do oceny, czy według przytoczonych okoliczności złożenie do depozytu jest prawnie uzasadnione. Z brzmienia tego przepisu jednoznacznie wynika, że podstawowym obowiązkiem sądu jest sprawdzenie, czy twierdzenia wskazane we wniosku, mogą stanowić podstawę do złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego.

Przypadki złożenia przedmiotu do depozytu sądowego uregulowane są normami prawa materialnego, w szczególności art. 467 k.c. Stanowi on, że poza wypadkami przewidzianymi w innych przepisach dłużnik może złożyć przedmiot świadczenia do depozytu sądowego: 1) jeżeli wskutek okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności, nie wie, kto jest wierzycielem, albo nie zna miejsca zamieszkania lub siedziby wierzyciela; 2) jeżeli wierzyciel nie ma pełnej zdolności do czynności prawnych ani przedstawiciela uprawnionego do przyjęcia świadczenia; 3) jeżeli powstał spór, kto jest wierzycielem; 4) jeżeli z powodu innych okoliczności dotyczących osoby wierzyciela świadczenie nie może być spełnione.

Katalog ten, zgodnie z brzmieniem art. 467 k.c., należy uzupełnić o możliwość złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu w wypadkach przewidzianych m.in.: w art. 463 k.c. (odmowa pokwitowania), art. 465 § 3 k.c. (odmowa zwrotu dokumentu stwierdzającego zobowiązanie, odmowa uczynienia na nim wzmianki o spełnieniu świadczenia częściowego, odmowa wydania pisemnego oświadczenia o utracie takiego dokumentu), art. 486 § 1 k.c. (zwłoka wierzyciela) i art. 921¹¹ k.c. (uzasadnione wątpliwości, czy okaziciel papieru wartościowego jest wierzycielem).

We wniosku inicjującym niniejsze postępowanie wnioskodawca, jako okoliczność uzasadniającą złożenie kwoty 1.710,64 zł do depozytu sądowego, wskazał, iż następuje ono z tytułu zobowiązania wnioskodawcy wobec uczestnika do zwrotu kwot potrąconych z diet z tytułu podróży służbowych uczestnika, jednocześnie zastrzegając, że spełnienie tego świadczenia nie jest możliwe, gdyż przysługują mu roszczenia odszkodowawcze wobec uczestnika.

Wskazane przez wnioskodawcę okoliczności nie dają podstaw do uznania, że w niniejszym przypadku, również ze względu na brzmienie art. 467 k.c., zachodziły podstawy prawne do złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego. Podnoszona przez wnioskodawcę okoliczność odmowy spełnienia świadczenia, jest niczym innym tylko zabezpieczeniem przysługujących mu (ewentualnie) roszczeń, których zaspokojenie wnioskodawca chciałby uzyskać z przysługujących uczestnikowi (od wnioskodawcy) wierzytelności. Uwzględniając treść art. 730¹ § 1 – 3 k.p.c., w szczególności definicję interesu prawnego określoną art. 730¹ § 2 k.p.c., należy w pełni podzielić stanowisko Sądu Rejonowego, że wnioskodawca de facto zmierza do uzyskania zabezpieczenia. Temu instytucja złożenia przedmiotu do depozytu sądowego nie służy.

Mając na względzie powyższe, zasadne było uznanie, w ramach kognicji przyznanej treścią art. 693¹ k.p.c., że w świetle zawartych we wniosku twierdzeń, złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu nie jest prawnie uzasadnione.

Z podanych wyżej przyczyn apelacja wnioskodawcy podlegała oddaleniu w oparciu o art. 385 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Andrzej Dyrda SSO Magdalena Hupa – Dębska SSO Aleksandra Janas